

PREUVENEMINT • Nieuw programma om kinderen te betrekken bij het culinaire evenement • 150.000 bezoekers

Snel, courgettes *monsieur* Milan!

Geen friet. Geen knakworst. Geen pizza. Gisteren maakten kinderen op het Preuvenemint een koninklijke soep waarmee ze de status ‘meesterchef’ behaalden.

door **Vikkie Bartholomeus**

Waarschuwing vooraf. „Een ding is het allerbelangrijkst”, zegt Cristel Reneman streng terwijl ze haar handen in de lucht steekt. „Tien vingers. Als er straks eentje van weg is, kun je die courgette niet meer zo gemakkelijk vasthouden. Dus met een mes mag je niet lopen, en je mag het ook niet gebruiken als aanwijsstok.” De 24 kinderen in koksmutsjes knikken gehoorzaam en gaan aan het werk. Ze hebben een belangrijke taak: lettersoep maken voor koning Lodewijk, die niet zo goed kan lezen. De meest exquise groentes worden er in verwerkt, en dus is het snijden, plukken en hakken geblazen.

Tijdens de 31e editie van het Preuvenemint wordt geprobeerd om kinderen meer te betrekken bij het culinaire evenement. In samenwerking met Tout Maastricht is een programma samengesteld voor meesterchefs in de dop, die een eigen yell voeren: *zwaai, zwaai, zwaai, koken in een handomdraai. Straks ben ik meesterkok, met diploma en een koksmuts op!*

Cristel Reneman van vertelhuis RacónTella heeft de leiding. „Heeft iedereen zijn energie meegenomen, want het wordt een zware opleiding tot meesterkok.” De haricot verts liggen keurig in het gelid, de wortelen worden in mootjes gehakt, de maiskorrels een voor een van de kolf geplukt. „Monsieur Milan, snel, courgettes! Is de versheid in orde? Ruik eens even want alleen het beste is goed genoeg voor de koning.” Veerle (9) hakt een stengel bosui. Lekker? „Nee. Ik lust sowieso geen uien.” En al zeker niet uit het bos. Tren hakt de bleekselderij iets te grof. „Als u denkt dat een blokje te groot is, mag u het gerust nog eens halveren”, stuurt Reneman de minimeesterkok subtiel. De groentes worden verzameld in bakjes die als schatkistjes naar de enorme soeppan gebracht worden.

Isa gooit er een zakje met lettertjes-vermicelli in. Honderden q-tjes, a-tjes, x-tjes en g-tjes verdwijnen in de bouillon. Ze is pas gerust als het pakje echt leeg is, tot en met de laatste miniatuur-k. „Hee, er zit er nog eentje in!”

Cristel Reneman heeft bewust gekozen voor groentesoep, in plaats van het doorsnee kinderfeestvoedsel. Dus geen friet, geen knakworst,

Wiel Rekko gaat boven de soeppan hangen en wuift de dampen zijn neus in. De kinderen steken ook de handen uit de mouwen.

foto's **Loraine Bodewes**

geen pizza. „Met een snack kun je bij koning Lodewijk echt niet aankomen.” En bovendien: „Dat past toch niet bij de culinaire traditie van Maastricht.”

Net als de soep klaar is steekt meesterchef Wiel Rekko van restaurant Manjefiek zijn enorme koksmuts om de hoek. „Goedendag ridders! Is ome Willem ook hier? Die van het broodje poep?” Grote verontwaardiging onder de mini-chefjes. Hier wordt koninklijk voedsel bereidt, geen broodjes met fecaliën! Wiel Rekko gaat boven de enorme soeppan hangen en wuift de dampen zijn neus in. „Kijk, zo doet een meesterkok dat altijd.” Hij ademt diep in, concentreert, knikt goedkeurend, en verzucht geheel tevreden: *voilà, c'est bon*.